Lietas Nr. C31293014
Lietas arhīva Nr.C-1271-15/1

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 23.septembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese I.Škutāne
ar tiesas sēžu sekretāri T.Hrustaļovu,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS „Norvik Banka" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 2.janvārī AS „Norvik Banka" (turpmāk - prasītāja), pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717.pantu, 1720.panta 2.punktu, 1753., 1756., 1757.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1762.panta 1.punktu, 1764.pantu, 1765.panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943.pantu un 1946.panta pirmo daļu cēla Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk - atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā paskaidrots, ka 2009.gada 19.novembrī starp prasītāju un atbildētāju tika veikta parādu saistību pārstrukturizēšana, tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.PTKR004436 (turpmāk - līgums), saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts patēriņa kredīts LVL 1051,68 (1496,41 EUR) apmērā, ar procentu likmi 24% gadā un aizdevuma atmaksas termiņu 2013.gada 28.novembris.

Saskaņā ar līguma maksājumu grafiku atbildētājam bija jāveic maksājumi līdz katra mēneša 28.datumam, nodrošinot, lai maksājumu grafikā norādītajos datumos atbildētāja kontā būtu pietiekošs naudas daudzums kredīta un procentu atmaksas veikšanai. Atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības. Pēdējais maksājums veikts 2012.gada 10.februārī LVL 20,00 (EUR 28,46) apmērā. Atbilstoši līguma 3.1.punktam, par katru līgumā norādītās saistību izpildes kavējuma dienu atbildētājs maksā prasītājam līgumsodu 0,15% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās parāda summas. Ievērojot, ka atbildētājs neveica saistību izpildi, līgumsods tiek aprēķināts no 2011.gada 28.aprīļa līdz 2013.gada 28.jūnijam LVL 559,20 (795,67 EUR) apmērā.

Ar 2013.gada 5.jūlija paziņojumu par līguma pirmstermiņa izbeigšanu un atbilstoši līguma 2.3.2.punktam, atbildētājam tika dots 10 dienu termiņš saistību izpildei. Tā kā atbildētājs saistības neizpildīja, līgums tika izbeigts ar 2013.gada 16.jūliju.

Prasītāja aprēķināja līgumiskos procentus no 2011.gada 28.marta līdz 2013.gada 16.jūlijam, bet likumiskos no 2013.gada 17.jūlija līdz 2013.gada 21.novembrim. Līgumiskie procenti sastāda LVL 284,81 (405,25 EUR) un likumiskie LVL 17,68 (25,16 EUR).

Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja pamatparādu 1151,96 EUR, līgumiskos procentus 405,25 EUR, likumiskos procentus 25,16 EUR, līgumsodu 795,67 EUR un likumiskos procentus (6% gadā) no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas, kā arī tiesas izdevumus.

2014.gada 7.februārī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros atbildētājs prasību neatzīst. Paskaidrojumi pamatoti uz Civillikuma 1716.panta trešo daļu, 1717., 1722.pantu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta pirmās daļas 3., 5.punktu, 4.pantu, 6.panta pirmo daļu, 8.panta $4.^1$ un $4.^2$daļu.

Atbildētājs paskaidro, ka viņš 24 mēnešu laikā veicis kredīta atmaksu LVL 1200,96 (EUR 1708,81), tādēļ parāds sastādīja LVL 399,04 (EUR 567,78). Atbildētājam 2009.gada jūnijā radās finansiālas grūtības, tā paša gada jūlijā atbildētājs, samaksājot LVL 53,20 (EUR 75,70), vērsās pie prasītājas ar pieprasījumu pēc pārtraukuma. Par vienīgo risinājumu, prasītāja atzina parāda pārstrukturizāciju, tādēļ 2009.gada novembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts kreditēšanas līgums Nr.PTKR004436, saskaņā ar kuru prasītājs apņēmās dot atbildētājam aizdevumu LVL 1051,68 (EUR 1496,41). Līgums atbildētājam tika uzspiests. Gadījumā, ja atbildētājs ar prasītāju par šāda satura līgumu nevienotos, prasītāja draudējusi ar to, ka cedēs savu iepriekš pret atbildētāju izveidojušos prasījumu par naudas piedziņu parāda piedzinējiem. Kredīts faktiski netika nodots, tika palielināts tikai iepriekšējo saistību apmērs. Ikmēneša maksājums saskaņā ar līgumu bija LVL 34,68 (EUR 49,35), kas vēlāk, vienojoties mutvārdos (pa telefonu) ar atbildētāju, tika samazināts līdz LVL 20 (EUR 28,46). Vienošanās nav ņemta vērā, jo prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par katru atbildētāja ikmēneša maksājumu LVL 20 (EUR 28,46) apmērā. Noslēdzot līgumu, prasītāja neizskaidroja tā juridiskās sekas un būtību. Tāpat atbildētājs uzskata, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu 6.panta pirmo daļu; tie pārkāpj arī 6.panta otrajā daļā ietvertās prasības par vienkāršā un saprotamā valodā formulētiem līgumu noteikumiem. Atbildētājs uzskata, ka prasītāja nav izpildījusi pienākumu, kas izriet no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta $4.^1$ un $4.^2$daļas, proti, nav izvērtējusi informāciju par atbildētāja finansiālo stāvokli (grūtībām) pirms kredīta piešķiršanas. Attiecībā uz līgumsodu, atbildētāja ieskatā, tas ir aprēķināts ar būtiskām kļūdām, neievērojot spēkā esošās tiesību normas. Prasītājs nav ņēmis vērā to, ka saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods var tikt noteikts pieaugošs, tomēr tas nevar pārsniegt 10% no pamatparāda.

2015.gada 2.septembrī tika saņemta prasītājas atsauksme par atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem. Par īstenībai neatbilstošu prasītāja atzīst atbildētāja paskaidrojumos minēto, ka atlikumam vajadzēja sastādīt LVL 399,04 (EUR 567,78). Patēriņa kredīta līguma maksājuma grafiks nosaka, ka ikmēneša maksājumi tiek novirzīti gan pamatsummas, gan procentu samaksai, pēc tajā ietvertā sadalījuma. Līdz ar to atlikušais parāds uz līguma noslēgšanas brīdi veidoja LVL 1051,68 (EUR 1496,41). Prasītāja noliedz, ka līguma noslēgšana bijusi uzspiesta vai kā citādi ietekmēta, tā bijusi atbildētāja brīva izvēle. Tāpat par nepatiesu, pēc prasītājas domām, pamatojoties uz

Civillikuma 1431.pantu, atzīstams arī tas, ka atbildētājam nebija izskaidrotas līguma sekas un būtība. Atbildētājs parakstījis abus iepriekš minētos Patēriņa kredīta līgumus un tiem pievienotos Maksājumu grafikus, līdz ar to secināms, ka atbildētājs bijis informēts par pakalpojuma cenu, t.i., procentu apmēru un, izsakot gribu, piekritis līguma noteikumiem. Atbildētāja informētība par līguma sekām un saturu izriet no apstākļa, ka atbildētājs gandrīz gadu pildīja ar līgumu uzņemtās saistības, bet iebildes par patērētāju tiesību aizskārumiem radušies brīdī, kad prasītājs vērsies tiesā. Personīgo interesi apliecina paskaidrojumos norādītais, ka atbildētājs "vēlējies panākt ikmēneša summas samazinājumu". Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.pantam, 6.panta trešās daļas 2.- 12.punktam, līguma neapspriešanas fakts pats par sevi nevar būt pietiekams pamats, lai to kvalificētu kā patērētāju tiesību aizskārumu, bet nepieciešams konstatēt attiecīgo noteikumu netaisnīgums un līdz ar to neatbilstība pušu vienlīdzības principam. Atbildētājs nav norādījis konkrētu līguma noteikumu, kas neatbilstu pušu vienlīdzības principam. Attiecībā uz atbildētāja apgalvojumu, ka prasītāja un atbildētājs vienojušies mutvārdos par LVL 20,00 (EUR 28,46), prasītāja norāda, ka līgumā un maksājuma grafikā grozījumi nav izdarīti, tādēļ atbildētājam bija jāveic maksājumi 2009.gada 19.novembra maksājuma grafikā norādītajā apmērā. Prasītāja lūdz tiesu atzīt atbildētāja iebildumus par nepamatotiem un apmierināt prasību.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, 2015.gada 2.septembrī tiesā saņemts iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt bez pārstāvja klātbūtnes, prasību uztur pilnā apmērā uz tajā norādītajiem motīviem un pierādījumiem.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību atzina daļēji, uzturēja lietā esošos rakstveida paskaidrojumus.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi civillietas materiālus, noklausoties atbildētāja paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Lietā noskaidrots, ka 2007.gada 21.maijā starp AS „Norvik Banka", kā aizdevēju, un /pers. A/, kā aizņēmēju, noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.PTK-007313 (lietas 42.-43.lapa), saskaņā ar kuru prasītāja piešķīra atbildētājam aizdevumu LVL 1600,00 apmērā ar atmaksas termiņu līdz 2011.gada 28.maijam.

2009.gada 19.novembrī starp AS „Norvik Banka", kā aizdevēju, un /pers. A/, kā aizņēmēju, tika veikta parādu saistību pārstrukturizēšana, par ko nav strīds, tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.PTKR004436 (lietas 12.-13.lapa), saskaņā ar kuru prasītāja piešķīra atbildētājam aizdevumu EUR 1496,41 apmērā ar atmaksas termiņu līdz 2013.gada 28.novembrim.

Aizdevuma summas izsniegšanu prasītāja pamatojusi ar atbildētāja konta izrakstu (lietas 15.lapa).

Saskaņā ar līguma maksājumu grafiku (lietas 14.lapa) un līguma 6.1.punktu, atbildētājam bija jāveic maksājumi pa daļām līdz katra mēneša 28.datumam, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā.

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

No prasības pieteikumam pievienotā parāda aprēķina (lietas 17. – 19.lapa) izriet, ka atbildētājs nav pildījis pielīgtās saistības saskaņā ar līgumu, lai gan Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs celto prasību, parāda aprēķinu un aizdevuma saņemšanas faktu ir apstrīdējis.

No atbildētāja iebildumiem izriet, ka atbildētājam līguma noslēgšana tikusi uzspiesta. Uzspiešana izpaudusies prasītājas piedraudējumā nodot parādu piedzinējiem.

Tiesa atzīst, ņemot vērā, ka spaidi, atbildētāja ieskatā, izpaudušies draudu formā, tādēļ, kopsakarā un pamatojoties uz Civillikuma 1463.panta otro teikumu un 1467.pantu, tie nepadara līgumu par absolūti spēkā neesošu, bet atbildētājs nav cēlis pretprasību, līdz ar to iebildums atzīstams par nepamatotu.

Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja iebildumu par to, ka atlikumam vajadzēja sastādīt LVL 399,04 (EUR 567,78).

Saskaņā ar 2009.gada 19.novembrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā Patēriņa kredīta līguma Nr.PTKR004436 1.2.punktu aizņēmēja saistības pēc līguma tiek dzēstas sekojošā secībā: 1) aizdevējam atbilstoši līguma noteikumiem pienākošās komisijas summas; 2) līgumsodi; 3) procenti; 4) kredīta pamatsumma.

Patēriņa kredīta līguma maksājuma grafiks nosaka, ka ikmēneša maksājumi tiek novirzīti gan pamatsummas, gan procentu samaksai, pēc tajā ietvertā sadalījuma. Līdz ar to atlikušais parāds uz līguma noslēgšanas brīdi veidoja LVL 1051,68 (EUR 1496,41).

Tāpat tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 1431.pantu, atzīst par nepamatotiem atbildētāja argumentus, ka viņam nebija izskaidrotas līguma sekas un būtība. Atbildētājs parakstījis abus iepriekš minētos Patēriņa kredīta līgumus un tiem pievienotos Maksājumu grafikus, līdz ar to secināms, ka atbildētājs bijis informēts par pakalpojuma cenu, t.i., procentu apmēru un, izsakot gribu, piekritis līguma noteikumiem. Tiesa uzskata, ka atbildētāja informētība par līguma sekām un saturu izriet arī no apstākļa, ka atbildētājs gandrīz gadu pildīja ar līgumu uzņemtās saistības.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.pantam, 6.panta trešās daļas 2.- 12.punktam, līguma neapspriešanas fakts pats par sevi nevar būt pietiekams pamats, lai to kvalificētu kā patērētāju tiesību aizskārumu, bet nepieciešams konstatēt attiecīgo noteikumu netaisnīgumu un līdz ar to neatbilstību pušu vienlīdzības principam.

Atbildētājs paskaidrojumos nav norādījis konkrētu līguma noteikumu, kas neatbilstu pušu vienlīdzības principam.

Atbildētājs attiecībā uz apgalvojumu, ka prasītāja un atbildētājs vienojušies mutvārdos par parāda atmaksu LVL 20,00 (EUR 28,46) apmērā, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, nav iesniedzis pierādījumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.pantu pušu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu iebildumi, atzīstami par pierādītiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Konkrētajā gadījumā atbildētāja paskaidrojumos norādītās ziņas par faktiem neapstiprina citi pierādījumi, līdz ar to tiesa vienošanās faktu atzīst par nepierādītu.

Lietā netika konstatēts, ka līgumā un maksājuma grafikā grozījumi būtu izdarīti, tādēļ atbildētājam bija jāveic maksājumi 2009.gada 19.novembra maksājuma grafikā norādītajā apmērā.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka savas saistības ar prasītāju būtu nokārtojis un parādu samaksājis. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus, faktu, ka atbildētājs ar līgumu pielīgtās saistības nav pilnībā izpildījis.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasījums daļā par neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 1151,96 EUR apmērā piedziņu ir pamatots un apmierināms.

Civillikuma 1756.pantā ir noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1757.pantā noteikts, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

No līguma redzams, ka atbildētājs apņēmās maksāt procentus par atļautā kredīta izmantošanu 24% gadā, kas, saskaņā ar prasītāja norādīto aprēķinu par laika periodu no 2011.gada 28.marta līdz 2013.gada 16.jūlijam, sastāda 405,25 EUR.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam ir pienākums maksāt procentus, kas atrunāti līguma pamatnoteikumos. Atbildētājs nav pildījis savas ar līgumu uzņemtās saistības un ir pārkāpis to noteikumus, turklāt saistības, tajā skaitā procentu maksājumi, viņam ir saistoši, līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami procenti 405,25 EUR apmērā.

Civillikuma 1759. pants nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata gadījumā, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt Civillikuma 1765.pants paredz likumisko procentu apmēru - 6% gadā. Ņemot vērā, ka atbildētājam no 2013.gada 17.jūlija bija pienākums pilnībā atmaksāt patēriņa kredītu, kas izriet no 2013.gada 5.jūlija paziņojuma par līguma pirmstermiņa izbeigšanu, kas netika veikts, ir secināms, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenami nokavējuma procenti par laika periodu no 2013.gada 17.jūlija līdz 2013.gada 21.novembrim 25,16 EUR apmērā.

Atbildētājs iebilst prasījumam par līgumsoda apmēru daļā, uzskatot, ka līgumsods piemērots un aprēķināts nepareizi.

Tiesa atzīst par noraidāmu atbildētāja izteikumu, ka līgumsods ir aprēķināts ar kļūdām, jo nav ievēroti grozījumi Civillikuma 1716.panta trešajā daļā, proti, līgumsods var tikt noteikts pieaugoši, tomēr, nepārsniedzot 10% no pamatparāda vai galvenās saistības apjoma. Jāievēro, ka civiltiesību apritē tiesību normu spēks laikā ir vērsts uz nākotni, citiem vārdiem, katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies, vai izbeigusies. Līguma noslēgšanas brīdī, 2009.gada 19.novembrī spēkā esošais normatīvais regulējums līgumsodam ierobežojumus *expressis verbis* neparedzēja.

Tiesa tomēr atzīst, ka prasītājas prasījums daļā par līgumsoda piedziņu apmierināms daļēji. Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību, tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu, un, saskaņā ar 1720.pantu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tā ir pielīgts.

Saskaņā ar Līguma 3.1.punktu, par termiņā neatmaksātu patēriņa kredītu un/vai procentiem aizņēmējam jāmaksā līgumsods 0,15% dienā, ko aprēķina no termiņā nesamaksātās summas. Līgumsoda samaksa neatbrīvo no saistību izpildes. Saskaņā ar Civillikuma 1717.panta otro daļu līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Saskaņā ar Civillikuma 1720.pantu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts. Civillikuma 1722.pants paredz, ka līgumsoda samaksa neatsvabina šā soda cietēju ne no procentiem vai augļiem, kas no viņa pienākas, ne no zaudējumu atlīdzības, ciktāl tie pārsniedz līgumsoda apmēru, ja vien nav tieši norunāts pretējais.

Ņemot vērā, ka atbildētājs nav pildījis Līguma 2.2.1. un 6.1.punktā paredzētās saistības, prasītāja aprēķināja līgumsodu par ikmēneša maksājumu samaksas kavējumu 795,67 EUR apmērā par laika periodu no 2011.gada 28.aprīļa līdz 2013.gada 28.jūnijam.

Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa noteic, ka piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Judikatūrā ir atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (Augstākas tiesas Senāta Civillietu departamenta 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48). 2009.gada 20.maija spriedumā lietā Nr. SKC-161/2009 Augstākās tiesas Senāts ir atzinis, ka kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana īpašos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus (*Sk. Senāta 2008.gada 14.maija spriedums lietā Nr.212*).

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmito daļu, tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktā atzīti par netaisnīgiem līguma noteikumus tie, kuri uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Atbildētājs nav pildījis līguma nosacījumus un ilgstošā laika periodā nav veicis maksājumus, līdz ar to atbildības piemērošana ir saprātīga un taisnīga reakcija pret pārkāpumu. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija, un sodam ir jābūt samērīgam, taču līgumsods nevar kļūt par nepamatotu iedzīvošanās iespēju sakarā ar cita subjekta kļūdām, neizdarībām, vai pat apzinātu pārkāpumu. Civillikuma 1.pantā ietvertais princips ir spēkā civiltiesībās kopumā, kas ir jāievēro jebkuras subjektīvās tiesības īstenošanā un jebkura subjektīvā pienākuma izpildē. Katram savas tiesības jāīsteno labā ticībā un viņš nedrīkst nepamatoti iedzīvoties uz cita rēķina.

Tiesa atzīst, ka prasījums par līgumsoda piedziņu 795,67 EUR apmērā neatbilst Civillikuma 1.pantam un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. un 6.pantam, tas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, jo nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī. Tiesa atzīst, ka samērīgs un taisnīgs sods par termiņa kavējumu ir 10% no parāda pamatsummas, līdz ar to prasība šajā daļā ir apmierināma daļēji. Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams līgumsods 115,20 EUR apmērā. Prasība daļā par līgumsodu tā atlikušajā daļā 680,47 EUR apmērā ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta otrajā daļā noteiktajam, likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta (..) līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, ir seši procenti no simta gadā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētāja par laiku līdz sprieduma izpildei likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība pamierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Apmierinot prasību daļēji un piedzenot no atbildētāja 1697,57 EUR, no atbildētāja piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram 249,29 EUR, prasītājas samaksātie tiesas izdevumi 4,70 EUR, kopā 253,99 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta noteikumiem atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tā kā kopējā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa par prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu nosūtīšanu pusēm ir EUR 7,19, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav sedzis prasītāja veiktais maksājums, t.i. 4,14 EUR (8,84 EUR – 4,70 EUR) apmērā, par labu valstij ir piedzenams no atbildētāja.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204[1].panta pirmo daļu, spriedums atbildētājam labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Pārrēķins uz *euro* valūtu veikts pamatojoties uz *Euro* ieviešanas kārtības likumu pēc Latvijas Bankas noteiktā lata piesaistes kursa *euro* - 1 EUR = LVL 0,702804.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 42., 92. – 97., 189. - 195., 199. un 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Norvik Banka", reģistrācijas Nr.40003072918, neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 1151,96 EUR apmērā, līgumiskos procentus EUR 405,25, likumiskos procentus 25,16 EUR, līgumsodu 115,20 EUR un tiesas izdevumus 253,99 EUR, kopā piedzīt 1951,56 EUR (viens tūkstotis deviņi simti piecdesmit viens *euro,* 56 centi).

Pārējā daļā par līgumsoda piedziņu prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,14 EUR (četri *euro* 14 centi), samaksu veicot *Tiesu administrācijai - Konta Nr. LV51TREL2190458019000; NMR 90001672316 Saņēmēja banka: Valsts kase Kods TRELLV22, iemaksas mērķis:* ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, civillieta Nr.C31293014. Dokuments, kas apliecina tiesas izdevumu samaksu, iesniedzams tiesas kancelejā.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I. Škutāne